

Til lovforslag nr. L 22. Betænkning afgivet af socialudvalget den 6. december 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension

(Forhøjelse af rådighedsbeløbet i 1979 og 1980)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Byggefagenes pensionistklubber,
hr. U. Hansen, Ølsted og
Københavns magistrat, 3. afdeling.

Som bilag til betænkningen er optrykt ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål 22 (bilag 1) og Københavns magistrats 3. afdelings skrivelse af 22. november 1979 til udvalget (bilag 2) samt ministerens kommentarer hertil (bilag 3).

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder det ganske uacceptabelt, at pensionisterne skal stå skoleret på bistanstkontoret og her fremlægge deres økonomiske forhold for at undgå at skulle fryse i vinter. En generel forhøjelse foreslås derfor. Bliver ændringsforslaget ikke vedtaget, kan fremskridtspartiet støtte alle de andre stillede ændringsforslag, der hver på deres beskedne måde prøver at forbedre det håbløst ringe forslag fra regeringen. Bliver samtlige ændringsforslag forkastet, vil fremskridtspartiet ved 3. behandling dog stemme for det oprindelige forslag som det utilstrækkelige og dårligt gennemtænkte udtryk, det i det mindste er, for at erkende, at samfundet

behandler pensionisterne uanstændigt og derfor bør gøre noget.

Samtidig må fremskridtspartiet dog fastholde sin protest mod, at samfundet – iflg. regeringens opfattelse – ikke evner at gavne på rimelig vis.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet finder lovforslagets beløb ganske utilstrækkelige og mener, at en forhøjelse på 100 kr. månedligt til alle, der modtager fuldt tillæg, vil være en bedre løsning, idet dette vil medføre, at færre pensionister må henvende sig på bistanstkontorerne, som i forvejen er stærkt belastede.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) vil nærmere redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Anne Grete Holmsgård (VS)):

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 676 af 15. december 1978, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes i kap. II som ny paragraf:

»§ 13 a. Til pensionister, der er berettiget til at modtage pensionstillæg i henhold til § 10 i lov om folkepension, § 11 i lov om invalidepension m. v. og § 3 i lov om pension til enker m. fl. yder det sociale udvalg et særligt varmebidrag på op til 432 kr. om måneden pr. pensionist, der benytter petroleumsopvarmning, og op til 252 kr. om måneden pr. pensionist, der benytter anden form for opvarmning. Sådanne personlige tillæg ydes mod dokumentation for eller skøn over afholdte varmeudgifter og alene for udgifter, der går ud over 108 kr. om måneden.

Stk. 2. Til pensionister, der på grund af deres årlige indtægt ikke modtager pensions-tillæg, kan det sociale udvalg yde personlige tillæg til varmebidrag, således at disse ikke stilles betydeligt ringere end pensionisterne nævnt i stk. 1.«

2. § 37, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) beløb efter § 13, stk. 1, og § 13 a.««

Af et *mindretal* (Lilli Gyldenkilde (SF)):

Principalt:

2) Den foreslåede nye § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Til personer, der er berettiget til at modtage fuldt pensionstillæg i henhold til § 10 i lov om folkepension, § 11 i lov om invalidepension m. v. og § 3 i lov om pension til enker m. fl. ydes fra 1. januar 1980 et særligt tillæg på 1.515 kr. årligt, der pristalsreguleres efter reglerne i § 37.«

Subsidiært:

3) I den foreslåede nye § 13 a ændres »15 kr.« til: »30 kr.« og »82 kr.« til: »164 kr.«.

Af et *mindretal* (Pilgaard Andersen (FP) og Jørgen Junior (FP)):

4) Den foreslåede nye § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Til personer, der er berettiget til pension i henhold til denne lov, lov om invalidepension m. v. og lov om pension til enker m. fl. udbetales den 15. december 1979 et engangsbeløb på 300 kr.«

Til titlen

Af et *mindretal* (Pilgaard Andersen (FP), Jørgen Junior (FP) og Anne Grete Holmsgård (VS)):

5) Undertitlen udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1

I modsætning til ministerens forslag sikres der med ændringsforslaget pensionister en ret til varmebidrag. Forslaget tager endvidere højde for, at den gruppe pensionister, der modtager pensionstillæg, har meget varierede varmeudgifter. Ved ændringsforslaget forudsættes, at tillæggene på baggrund af et skøn over de forventede varmeudgifter ydes forskudsvis.

De i det foreslåede stk. 1 nævnte beløb foreslås pristalsreguleret og vil i dag svare til henholdsvis 600 kr., 350 kr. og 150 kr.

Til nr. 2

Alle pensionister, der modtager fuldt pensionstillæg, har problemer med at klare de høje varmeudgifter. Ændringsforslaget vil begrænse antallet af pensionister, der vil søge hjælp af rådighedsbeløbet. Det i ændringsforslag nr. 2 nævnte beløb på 1.515 kr. årligt vil i dag med det nuværende pristal svare til 2.106 kr. årligt. Da beløbet vil være skattepligtigt, vil det i gennemsnit netto medføre et tillæg pr. pensionist på ca. 1.200 kr. om året eller 100 kr. om måneden.

Til nr. 3

Lovforslagets beløb er ganske utilstrækkelige.

Til nr. 4

Forslaget vil cementere princippet om, at det at få folkepension er en ret og ikke bør være en transgbestemt almisse.

Til nr. 5

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslagene nr. 1, 2 og 4.

Albertsen (S) Hans Hækkerup (S) Inge Fischer Møller (S) fmd. Winnie Møller (S)
Erik B. Smith (S) Ole Thomsen (S) Taanquist (S) Aase Olesen (RV) Brixtofte (V)
Bertel Haarder (V) Karen Thurøe Hansen (KF) Agnete Laustsen (KF)
Inge Krogh (KrF) Lilli Gyldenkilde (SF) Anne Grete Holmsgård (VS)
Pilgaard Andersen (FP) Jørgen Junior (FP) nfmd.

Partierne CD og DR var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.

Spørgsmål fra udvalget til socialministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 22:

Kan en kommune lovligt udbetale beløb som personlige tillæg til kommunens pensionister udover den beregnede rådighedssum?

Svar:

Personlige tillæg gives til pensionister, som er ganske særlig vanskeligt stillede. Det sociale udvalg afgør i princippet, for hvilke pensionister forholdene må anses for ganske særlig vanskelige. Det sociale udvalgs afgørelse kan indankes for amtsankenævnene og for Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Da kriteriet for tildeling af personlige til-

læg hviler på et skøn, vil det være vanskeligt at ramme rådighedsbeløbet nøjagtigt, idet alle pensionister i kommunen, der er ganske særlig vanskeligt stillet, kan få den nødvendige hjælp.

Er der således i en kommune forholds-mæssigt mange pensionister, der opfylder betingelserne for at få tildelt personlige tillæg, vil kommunen lovligt kunne overskride det tildelte rådighedsbeløb. En eventuel overskridelse af rådighedsbeløbet vil dog have den virkning, at overskridelsen skal betales fuldt ud af kommunen, idet staten kun yder refusion af udgifterne inden for rådighedsbeløbet.

Københavns magistrat, 3. afd.

Den 22. november 1979

Bilag 2

Vedrørende lovforslag nr. L 22 om lov om ændring af lov om folkepension

(Forhøjelse af rådighedsbeløbet i 1979 og 1980).

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at lovforslaget er begrundet i de kraftige brændselsprisstigninger, at forslaget medfører en ensartet generel forhøjelse af de beløb, der ifølge gældende pensionslovgivning er til rådighed for kommunerne til ydelse af personlige tillæg til særligt vanskeligt stillede, at lovforslaget ikke medtager enkepensionister.

Lovforslaget betyder, at Københavns kommune med 124.221 folke- og invalidepensionister pr. 1. januar 1979 får sit rådighedsbeløb for 1979 forøget med ca. 1,9 mill. kr. fra 64,3 mill. kr. til ca. 66,2 mill. kr., medens kommunens behov formentlig vil være en forhøjelse til 70 mill. kr.

Magistraten skal på dette grundlag særligt pege på følgende forhold:

at lovforslaget på ingen måde sikrer eller forudsætter, at den samlede forøgelse af rådighedsbeløbene på henholdsvis 30 og 70 mill. kr. i 1979 og 1980 udelukkende anvendes til brændselshjælp, eller overhovedet anvendes. Iøvrigt forekommer der at være en divergens mellem en forhøjelse af rådighedsbeløbene på 15 kr. svarende til 30 mill. kr. årlig og en forhøjelse af rådighedsbeløbene på 82 kr. svarende til 70 mill. kr. årlig,

at lovforslaget såvel som den gældende lovgivning giver landets kommuner i henholdsvis hovedstadsområdet og det øvrige land ensartet fastsatte rådighedsbeløb, alene beregnet på antallet af pensionister i den enkelte kommune uden hensyn til, at de faktiske forhold, der ikke mindst vedrørende udgifterne til fornøden opvarmning er vidt forskellige fra kommune til kommune, hvorfor uligheden mellem kommunerne, for så vidt angår en ønskelig ensartet hjælp til pensioni-

ster, der har samme »ganske særlig vanskelige forhold«, forværres yderligere, at nogle kommuner fuldt opbruger deres rådighedsbeløb, medens andre kommuner ikke tidligere og måske heller ikke i denne situation opbruger rådighedsbeløb, som også forudsat i finansloven,

at magistraten er af den klare opfattelse, at den gældende lovgivning alene giver den enkelte kommune hjemmel for at udbetale et samlet beløb i personligt tillæg til kommunens pensionister, svarende til den beregnede rådighedssum, og at betydeligere overskridelser således er utilstedelige.

Magistraten må derfor være af den opfattelse, at såfremt hensigten med det fremsatte lovforslag er at tilgodese særligt vanskeligt stillede pensionister med en hjælp til afholdelse af rimelige brændselsudgifter, måtte lovforslaget opstille det trangskriterium, der skulle være opfyldt hos den enkelte pensionist for opnåelse af en angiven brændselshjælp, afstemt efter opvarmningsformen.

Omfanget af den således ydede brændselshjælp kan næppe anslås nøjagtigt, men magistraten må forudsætte, at hele ydelsen blev refusionsberettiget som personligt tillæg og ville i så fald finde det rimeligt, at 25 pct. af det hidtidige rådighedsbeløb blev henregnet til brændselshjælp.

Til yderligere belysning af formen, hvorunder ydelser som personligt tillæg hidtil har været administreret i Københavns kommune, samt vore vurderinger af rimelige ydelsesniveauer og forventelige udgiftsstørrelser i 1979 er vedlagt et bilag dateret den 21. november 1979.

Pelle Jarmer

H. Blume

Notat

Københavns magistrats 3. afdeling har gennem længere tid været optaget af de vanskeligheder, de stærkt stigende priser på opvarmingsmidler medfører for en betydelig del af byens pensionister, og herunder navnlig for de pensionister, der ikke har andet eksistensgrundlag end den sociale pension.

Magistraten har da også efter forudgående drøftelser med Århus, Ålborg og Odense allerede ultimo august 1979 rettet henvendelse herom til socialministeriet i forbindelse med et forslag om omlægning af beregningen af det såkaldte rådighedsbeløb, hvoraf der kan ydes personligt tillæg til pensionister, der er ganske særligt vanskelig stillede.

Til belysning af situationen for Københavns kommune og dermed for byens folke- og invalidepensionister skal man oplyse, at rådighedsbeløbet efter den gældende lov for 1979 andrager 64.315.423 kr., omfattende 124.221 pensionister.

Københavns kommune har siden sommeren 1978 konteret personlige tillæg til opvarmning på særlig konto inden for rådighedsbeløbet og kan herefter oplyse, at man i 1979 indtil medio november 1979 har anvendt 18.820.000 kr. til hjælp til opvarmning, og at det må påregnes, at beløbet med udgangen af 1979 vil kunne andrage ca. 23 mill. kr. I 1978 blev henimod 25 pct. af det samlede rådighedsbeløb anvendt til brændselshjælp. Da brændselshjælpen imidlertid først er konteret særskilt fra medio 1978, kan beløbet hertil ikke oplyses fuldt nøjagtigt, men ca. 16 mill. kr. for hele 1978.

Som berørt foran kan rådighedsbeløbet kun anvendes til fordel for pensionister, der er særligt vanskelig stillede, og Københavns kommune har set sig nødsaget til at anvende de sikkert mest restriktive vurderinger på området af samtlige kommuner i landet.

Direkte udtalt vil hjælp til varme i Københavns kommune sædvanligvis kun blive ydet, for så vidt pensionistens indtægt ud over pensionen, incl. pensionstillæg og eventuelle andre lovbestemte tillæg, ikke overstiger 3.000 kr. årlig og pensionisten ikke råder over formue over 6.100 kr. Er disse økonomiske betingelser opfyldt, er der blevet ydet brændselshjælp med indtil 200 kr. om måneden af pensionistens dokumenterede udgifter udover 100 kr.

Man skal herved yderligere pege på, at seneste statistiske oplysninger, ultimo 1978, udviser, at der i Københavns kommune var 65.531 pensionister, der oppebar fuldt pensionstillæg og således havde små eller ingen indtægter ved siden af pensionen, og at ikke mindre end ca. 55.000 pensionisthusstandes indtægter lå under 3.000 kr. årlig, medens ca. 7.000 husstande havde indtægter mellem 3.000–6.000 kr. årlig.

Formueindtægter er medtaget i de anførte indtægtsoplysninger, men størrelsen af pensionisters mulige formue fremgår ikke af socialstatistikken.

Det vil umiddelbart af det anførte fremgå, at et meget betydeligt antal pensionister ville have opfyldt betingelserne for at opnå personligt tillæg til brændsel, men at de pågældende af uoplyste årsager ikke har søgt sådan ekstra hjælp, men det må anses for meget nærliggende, at lovforslagets vedtagelse og dermed følgende omtale i aviser og i Danmarks radio og TV vil fremkalde betydelig stigning i antallet af ansøgninger fra mindre bemidlede pensionister.

Magistraten skal endvidere oplyse, at man i oktober måned 1979 så sig nødsaget til at forhøje den brændselshjælp, der ydes til pensionister, som opvarmer deres lejligheder ved hjælp af petroleum, hvorved bemærkes, at et meget stort antal kakkellovne de senere år er blevet indrettet til petroleumsopvarmning i stedet for opvarmning med fast brændsel. Beklageligvis må det samtidigt konstateres, at der ikke for tiden kan tilvejebringes statistiske oplysninger om antal af petroleumsopvarmede lejligheder i København eller i landet som helhed. Magistraten er af den opfattelse, at hovedparten af petroleumsopvarmede boliger findes i København.

En stikprøveanalyse viser, at over halvdel af varmhjælpsansøgninger i hvert fald i distrikter på Nørrebro og Vesterbro hidrører fra pensionister med petroleumsopvarmning. Det kan samtidigt oplyses, at der sædvanligvis pr. dag medgår ca. en dunk petroleum à 10 l til opvarmning af en toværelses lejlighed, og at prisen herfor, omend med visse mindre afvigelser, andrager 25 kr. tilbragt, eller et varmeforbrug på ca. 750 kr. om måneden.

Den nævnte forhøjelse af varmhjælpen i oktober kvartal androg 400 kr. Denne forhøjelse, formentlig i forbindelse med stigende

acountoudgifter i centralvarmefyrede lejligheder, medførte, at brændselshjælpen alene i oktober måned oversteg udgiften i oktober 1978 med mere end 100 pct.

Magistraten er ikke i besiddelse af sikre oplysninger om forventede forhøjelser af opvarmningsudgifter vedrørende centralvarmefyrede lejligheder, men i et enkelt distrikt (Christianhavn) viser erfaringerne forhøjelser på gennemsnitlig 100 pct.

På baggrund af de foreliggende oplysninger finder magistraten det både ønskeligt og nødvendigt at søge brændselshjælpen til pensionister forøget meget betydeligt, man vil i den henseende tage sit udgangspunkt i petroleumsovarmede lejligheder og herefter finde det påkrævet at forhøje pensionistens eget bidrag til varme fra 100 kr. månedlig til 150 kr. månedlig, bl. a. som følge af den gældende dyrtidsreguleringsordning, og derefter yde hjælp med indtil 600 kr. månedlig til dækning af det nævnte dokumenterede beløb af 750 kr. månedlig i fyringssæsonens 7 måneder eller ialt 4.200 kr. årlig, og vil finde det rimeligt at yde tilsvarende hjælp til pensionister med anden opvarmning, i disse tilfælde fordelt med 350 kr. månedlig i 12 måneder

=4.200 kr., naturligvis som hidtil med behørig dokumentation for de faktiske udgifter.

Med anvendelse af de angivne principper for resten af 1979 må magistraten skønne, at de foranstående 23 mill. kr. vil stige til ca. 30 mill. kr. i brændselshjælp.

Under hensyn til de påpegede vanskeligheder ved udøvelsen af et skøn over udviklingen på området, herunder også usikkerhedsfaktoren med hensyn til prisudviklingen på området, og da det iøvrigt måtte anses for ønskeligt, at der på dette område blev tilvejebragt ensartede retningslinier landet over, skal magistraten henstille til udvalgets overvejelser, at der fastsættes vejledende regler for, hvor stor en del af udgiften til varme det skønnes rimeligt at pensionisten selv afholder af sin pension, og hvor meget der kan ydes som personligt tillæg til hel eller delvis dækning af den manglende varmeudgift, hvorved man for sit vedkommende kan pege på det tidligere anførte.

Magistraten skal til orientering om anvendelsen af rådighedsbeløbet iøvrigt henvise til nedenstående oversigt over forbruget i Københavns kommune pr. 30. september 1979.

Oversigt over forbrug af rådighedsbeløb:

Invalidepension Folkepension Enkepension	personligt tillæg	Regnskab 1979 i 1.000 kr.
Huslejetilskud		20
Pensionister o/67 år m/plejebøvhov		1.960
Ferieophold m. v.		3.903
Medicin iflg. medicinkort		5.149
Medicin, læge, massage, bandage, m.v.		486
Begravelseshjælp		467
Husleje o. lign. for plhjindst. pens. med midl. ophold i plejeh.		
Sølund og DGB u. adg. t. statsrefusion		8
Beklædning		1.121
Briller		775
Brændsel		11.585
Ekstraforplejning		439
Flyttehjælp		1.870
Tandbehandling		6.993
Andre formål		10.224
		<hr/>
		45.000

21. november 1979.

Bilag 3

Socialministerens kommentarer til skrivelse af 22. november 1979 fra Københavns Magistrats 3. afdeling.

1. Lovforslaget om forhøjelse af rådighedsbeløbet omfatter såvel folke-, invalide- som enkepensionister. I enkepensionslovens § 3, stk. 2, anføres det, at det sociale udvalg kan yde ganske særlig vanskeligt stillede pensionister personlige tillæg af det i folkepensionslovens § 13 angivne beløb. Det er dette beløb, der forhøjes i 1979 og 1980, og lovforslaget omfatter således også enkepensionister. Dette fremgår endvidere af bemærkningerne.

2. Efter lovforslaget forhøjes rådighedsbeløbet pr. pensionist med 15 kr. i 1979 og 82 kr. i 1980. Disse beløb er som de øvrige beløb i pensionslovgivningen angivet i pristol 100 og reguleres i overensstemmelse med reguleringspristallet for januar og juli.

De nævnte forhøjelser medfører, at kommunernes rådighedsbeløb i 1979 forhøjes med 15 mill. kr. og 85 mill. kr. i 1980, og ikke som anført i skrivelsen med 30 mill. kr. i 1979 og 70 mill. kr. i 1980.

Baggrunden for denne uoverensstemmelse er formentlig, at man i skrivelsen ikke har været opmærksom på, at kommunerne i 1979 som følge af refusionssystemet udover refusionen for december 1979 får anvist refusionen for januar 1980 i slutningen af december måned 1979. Herved bliver statens merudgift i 1979 ca. 23 mill. kr.

Københavns kommune får efter forslaget forhøjet sit rådighedsbeløb med ca. 2,5 mill. kr. og ikke som anført med ca. 1,9 mill. kr. Uoverensstemmelsen skyldes formentlig, at man i skrivelsen har udregnet rådighedsbeløbet i pristol 100.

Københavns kommune har endvidere under foretræde oplyst, at man i januar kvartal ikke – på trods af en gennemførelse af loven – påregner at kunne give de 1.000 kr. i varmebidrag, som er givet i oktober kvartal. Denne oplysning er formentlig baseret på, at det beløb som København forventer at få ekstra i 1980 er udregnet i pristol 100, mens det rent faktisk udbetales på grundlag af re-

guleringspristallet. Pr. 1. januar 1980 er rådighedsbeløbet fastsat på grundlag af juli 1979 pristallet, som er 139. Dette vil betyde, at København vil få en betydelig større forhøjelse af rådighedsbeløbet, end kommunen har påregnet.

3. Efter folkepensionslovens § 13 er der fastsat et rådighedsbeløb for kommunerne til ydelse af personlige tillæg til ganske særlig vanskeligt stillede pensionister.

Hjælpen skal ydes efter en individuel bedømmelse og i almindelighed kun til pensionister, der opfylder betingelserne for at opnå fuldt pensionstillæg. Personlige tillæg er således, som betegnelsen antyder, en skønsmæssig ydelse som supplement til de øvrige generelle pensionsbeløb.

Kommunernes skøn må således i de enkelte tilfælde afhænge af den pågældende pensionists trang.

Dette hindrer dog ikke, at kommuner, når praktiske administrative grunde taler derfor, kan yde personlige tillæg efter mere generelle retningslinier med hensyn til pensionisternes indtægts- og formueforhold til dækning af udgifter til bestemte formål som f. eks. til husleje, brændsel og medicin. Der må dog ikke være tale om ufravigelige retningslinier.

4. Størrelsen af de rådighedsbeløb som tildeles kommunerne opgøres på grundlag af antallet af pensionister i kommunen den 1. januar hvert år. Beløbet pr. pensionist er højere i hovedstadsområdet end i det øvrige land, således er det pr. 1. oktober 1979 538 kr. i hovedstadsområdet, mens beløbet er 442 kr. i det øvrige land. Baggrunden for, at rådighedsbeløbet er højere for hovedstadsområdet end for det øvrige land, er at behovet for personlige tillæg antages at være større her end i det øvrige land. Socialministeriet har modtaget henvendelser fra en række store bykommuner om en ændret fordeling af rådighedsbeløbet – f. eks. således at det blev udmålt på grundlag af antallet af pensioni-

ster med fuldt pensionstillæg. Dette forslag vil indgå i socialministeriets overvejelser om en eventuel ændring af fordelingsgrundlaget for opgørelse af rådighedsbeløbet.

5. Der er nogle kommuner, som langt fra har udnyttet deres rådighedsbeløb, mens der på den anden side har været en del kommuner, som har haft væsentlige overskridelser. Da ydelse af personlige tillæg gives på grundlag af det sociale udvalgs vurdering, og da der er

forskel på behovet for tillæg i de enkelte kommuner, er dette forhold naturligt. I øvrigt henvises til svaret på spørgsmål 22. For at sikre at den foreslåede forhøjelse af rådighedsbeløbet på 100 mill. kr. rent faktisk anvendes til varmemhjælp samt for at kunne få statistisk materiale til belysning af en eventuel ændring af fordelingen af rådighedsbeløbet mellem kommunerne er det i bemærkningerne anført, at kommunerne skal kontere varmemhjælpen særskilt.